

Цѣлитѣ

Установяването на цѣлитѣ и задачитѣ, които сж били преследвани чрезъ прилаганитѣ мѣропріятия отъ страна на официалната износно-търговска политика, е неизбежно за преценката на тази политика.

Презъ цѣлия периодъ до свѣтовната война, никжде не се срѣща въ българското стопанско законодателство известна програма, засягаща износа на страната. Ако добре се познаватъ работитѣ въ тази областъ, лесно ще се обясни това положение. Презъ цѣлото това време, нашиятъ износъ се е развивалъ свободно, почти неконтролиранъ отъ каквато и да било държавна или изобщо централна властъ. Целитѣ сж се обусловяли единствено отъ частно-стопанскитѣ интереси. По онова време едва ли би могло да става дума за предпоставени цели на една конкретна експортна политика. Единствениятъ допиръ на Държавата съ външната търговия на страната, е билъ този на фиска. Съ митническата тарифа отъ 1904 год. сж се облагали нѣкои стоки на износната ни търговия, съ целъ да се добиятъ срѣдства за държавното съкровище. Това е всичко.

Презъ периода отъ първата до настоящата свѣтовна война въ законодателството отъ камбиаленъ характеръ, а по-късно въ закона за Експортния институтъ и въ този за Дирекцията на външната търговия, проличаватъ вече ясно предпоставени цели относно нашия износъ. Още въ закона отъ 19 септемврий 1918 година, съ който се създаде „Централата на девизитѣ“ се набеязва вече опредѣлена цель спрямо косвено контролирания износъ: при добиване на „ценни валути“, както тогава сж се наричали. Тази цель намира още по-конкретенъ изразъ въ пълния девизенъ монополъ отъ 12 декемврий 1923 г. Понататъкъ въ „Закона за търговията съ чужди платежни срѣдства“ отъ 2 май 1924 год., възъ основа и въ допълнение на който се създаде и „Общата наредба за вноса и износа“.